

[Prieme.]

Offentligheden fra Arealer, der er skænket Staten, saa længe tror jeg, det er ufornuddet at optage de Tanker til nærmere Drøftelse, som det ærede Medlem var inde paa.

J. Oskar Andersen: Naar jeg i denne stille Aftentime, inden de sidste Medlemmer af Folketinget gaar til Hvile, tager Ordet, er det for at omtale enkelte Punkter i § 20 paa Finanslovsforslaget og rette nogle Henvendelser til den højtærede Kirkeminister. Alle, der har undersøgt Finanslovsforslaget, vil være bekendt med, at intet Ministeriums Budget er i den Grad nedskaaret som Kirkeministeriets. Den tidligere Kirkeminister syntes at sætte en Ære i at faa det nedskaaret saa stærkt som muligt, det viste sig bl. a. derigennem, at naar man søgte Bevillinger, f. Eks. til Kirkebygninger eller Restauration af samme, søgte han at tage Pengene af opsparede Midler, for at Staten ikke skulde give yderligere Penge ud paa Finansloven til kirkelige Formaal. Det var saadan, at man overhovedet tvivlede om, hvorvidt den højtærede Kirkeminister anerkendte den Forpligtelse, som ifølge Grundloven paahviler Staten med Hensyn til Udgifter til Kirken. Det er mit Haab, at den nuværende Kirkeminister vil se noget blidere paa Kirkens Budget og tage Hensyn til de Krav, der fra forskellig Side har været fremme, og som i høj Grad er begrundede.

Jeg skal i Dag kun rette ganske enkelte og meget smaa Henstillinger til den højtærede Kirkeminister, idet jeg omtaler det Stykke under § 20, 2, som hedder: Tilskud til kirkelige Øjemed, Andre Udgifter. Det minder mig noget om den gamle Historie fra Skolen, at Læreren siger: Se, der ser jeg atter igen en, som ikke er her; dette Stykke paa Finansloven har nemlig været Genstand for Forsvindingsnumre, og paa dette Finanslovsforslag er der endnu et Minde derom, idet der er optaget en Udgift til Præsters Studierejser i Udlandet, men der staaer ganske vist Nul ved det. Der har imidlertid været andre Punkter, som ikke engang er markeret paa Finanslovsforslaget ved dette Nul, som dog kunde synes at tyde paa, at man, naar Finanserne bedrer sig noget, igen vil optage de Bevillinger, der har været. Der er ganske særlig en Bevilling, som i alt Fald nogle Aar stod markeret paa samme Maade ved et Nul, men jeg ser nu til min Forbavselse, at den Bevilling er forsvundet helt.

Det er en lille Bevilling, som har været

givet til teologiske studerendes Undervisning i Græsk, for saa vidt de ikke i Skolen havde haft Adgang til at lære Græsk. Det er en Bevilling, som i høj Grad savnes. Det er mig bekendt, at der fra Studenteraadet til Ministeriet er indgivet et Andragende — det er i høj Grad anbefalet af det teologiske Fakultet og af Universitetet som Helhed — om at faa denne Bevilling optaget igen. Det er en uhyre haard Byrde, som lægges paa de Studenter, der maa betragtes som de fattigste af Universitetets Studenter, som kommer fra Skoler, hvor det har været dem umuligt at faa Undervisning i Græsk, fordi den klassiske Linie findes ved relativt faa Skoler. Studenterne maa derfor anvende flere Semestre paa Studiet af Græsk, ganske skolemæssigt, paa det Tidspunkt, hvor de skulde begynde deres teologiske Studium. Jeg henstiller varmt til den højtærede Kirkeminister at tage velvilligt mod dette Andragende og forårsage, at der atter paa Finansloven optages en Bevilling til Deltagere i denne Undervisning.

Saa længe der overhovedet paa Finansloven er strøget Bevillinger til Rejser for en Mængde andre, vil jeg ikke mene, at der kan være Tale om at optage en Bevilling til Præsters Rejser i Udlandet; men der er en anden Bevilling, som tidligere har staaet paa Finansloven, nemlig en Bevilling til Præstekursus. Saaledes som de økonomiske Omstændigheder for vor Kirkes gejstlige i det hele taget ligger, vil jeg mene, at det er af stor Betydning en Gang imellem at faa Lejlighed til at faa saadanne Præstekursus afholdt, saaledes at Præsterne kommer i Forbindelse med det, der er fremme i Kirkelivet og i Teologien, paa en ganske særlig Maade.

Men saa er der et Forsvindingsnummer, som jeg gerne vil omtale lidt nærmere. Jeg ser til min Forfærdelse, at man under Indenrigsministeriets Budget, altsaa i § 14, under IV. B. 5., har opført en Stigning i Skatter og Afgifter, og at Stigningen paa Kontoen bl. a. skyldes, at Bispegaarden i København er henlagt under Indenrigsministeriets Administration. Det er en højst mærkværdig Ting. Det forekommer mig, at en saadan Forandring ikke burde ske, uden at man fik Lejlighed til forinden at drøfte Spørgsmaalet her i Rigsdagen. Det var Forudsætningen, da det kirkepolitiske Udvalg blev nedsat, og det har stadig væk været Forudsætningen under Forhandlingerne dér, at man med Hensyn til Spørgsmaalet om Kirkegodset ikke foretog nogen Forandring. Det blev indrømmet fra socialdemokratisk Side af